

Dato: 23. September 2010

Vi viser til høringsbrev 28. juni 2010 - Lov om elektronisk kommunikasjon

RiksTV tilbyr abonnementstjenester for tv og er, gjennom avtale med NTV, underlagt forpliktelser i NTVs konsesjon for det digitale bakkenettet. Som tilbyder av en elektronisk kommunikasjonstjeneste er RiksTV opptatt av forutsigbarhet knyttet til hvilke forpliktelser og restriksjoner som følger av denne statusen etter ekomlovens regler.

Lovens anvendelsesområde – legaldefinisjoner

RiksTV vil på generelt grunnlag understreke betydningen av at ny regulering så langt som mulig gjøres teknologinøytral, og begrenses til å ivareta et identifisert og kvalifisert reguleringsbehov. RiksTV er derfor svært skeptisk til at høringsnotatet fremhever som tilstrekkelig begrunnelse i seg selv at det i fremtiden kan oppstå et reguleringsbehov som man ikke har tenkt på i dag.

RiksTV vil her vise til at mediebransjen er i en viktig endringsfase, hvor ny teknologi, sammensmelting av tjenester og nye distribusjonsmåter for innhold medfører raske og gjennomgripende endringer av rammebetingelsene for alle aktørene. I en slik situasjon kan unødvendige og ikke gjennomtenkte restriksjoner medføre betydelige samfunnsmessige kostnader i form av redusert innovasjon, begrenset konkurranse og økte kostnader for aktørene, noe som i neste omgang vil ramme norske forbrukere i form av dårligere tilbud og høyere priser. Manglende harmonisering vil også kunne medføre konkurranseulempes for norske aktører i konkurransen med internasjonale tilbydere som leverer sine tjenester i Norge.

Selv om enkelte av endringene fremstår som begrensede, vil de til sammen, så vidt RiksTV kan vurdere, kunne innebære en betydelig utvidelse av lovens anvendelsesområde, både når det gjelder hvilke aktører som er regulert, og innholdet av forpliktelsene. Samtidig foreligger det i høringsnotatet verken klare begrunnelser for utvidelsene eller konsekvensutredning av forslagene. Det er derfor risiko for at det som er ment å være redaksjonelle endringer eller presiseringer i praksis får betydelige konsekvenser. RiksTV er derfor bekymret for de samlede virkningene dersom endringene gjennomføres som foreslått.

RiksTV kan ikke se noe behov for å gjøre endringer i de gjeldende definisjonene og i lovens anvendelsesområde, slik det er foreslått. Definisjonene er innarbeidet gjennom flere år, og gir rimelig god forutsigbarhet for aktørene. Det er i høringsnotatet vist til tilfeller hvor domstolene har tolket loven innskrenkende, men uten at domstolens vurderinger er konkretisert eller reguleringsbehovet analysert. Dersom det likevel skulle være områder hvor dagens regulering er utilstrekkelig, bør dette angripes gjennom spesifikke og målrettede endringer, og ikke gjennom en generell utvidelse. RiksTV vil særlig kommentere følgende bestemmelser:

§ Ad 1-2

I første ledd er definisjonen foreslått endret slik at den gjelder all "virksomhet knyttet til elektronisk kommunikasjon", mens begrepet "overføring" er tatt ut. Det er videre foreslått inntatt en avgrensning til "bruk av" ekomnett og -tjenester, med tilhørende fasiliteter osv. Dette innebærer imidlertid ingen praktisk begrensning, slik at virkeområdet for loven i realiteten vil gjelde all befatning med elektronisk kommunikasjon. Uten at det er mulig å overskue konsekvensene av endringene, synes dette å innebærer en betydelig utvidelse i forhold til dagens regler.

I andre ledd er det foreslått at Kongen i statsråd gis kompetanse til å utvide lovens anvendelsesområde. RiksTV tillater seg å reise spørsmål om denne type forskriftshjemmel kan være i tråd med legalitetsprinsippet.

§ 1-5 nr 1, 2 og 4

Definisjonene av "elektronisk kommunikasjon", "elektronisk kommunikasjonsnett" og "elektronisk kommunikasjonstjeneste" er foreslått endret på strukturelt nivå, slik at det heretter er definisjonen av elektronisk kommunikasjonsnett som danner utgangspunktet for hva som er elektronisk kommunikasjon og elektronisk kommunikasjonstjeneste. RiksTV kan ikke se at denne endringen øker presisjonen eller forutsigbarheten i regelverket, og etterspør en bedre begrunnelse for endringen. Endringen synes dessuten å medføre at definisjonen av elektronisk kommunikasjonstjeneste blir nærmest sirkulær (tjenesten defineres som bruken av nettet, mens nettet er definert ut fra den tjenesten som formidles der). RiksTV foreslår derfor at strukturen i gjeldende definisjoner opprettholdes.

§ 1-5 nr1- 3

Det er foreslått å utvide definisjonen av "elektronisk kommunikasjonstjeneste" i § 1-5 nr 3 slik at også tjenester som innebærer "tilrettelegging" av kommunikasjon gjennom et elektronisk kommunikasjonsnett. Selv om Formålet med utvidelsen er uklart, og begrepet "tilrettelegging" har heller ikke i seg selv et presist innhold. I høringsnotatet fremgår det imidlertid at reguleringen også er ment å omfatte tjenester som *potensielt* kan støtte opp om en tjeneste som er *substitutt* for elektroniske kommunikasjonstjenester. Gitt at elektronisk kommunikasjon benyttes som innsatsfaktor i tilnærmet all virksomhet, vil anvendelsesområdet være enormt, og nærmest enhver aktør som driver virksomhet i befatning med elektronisk kommunikasjon kan potensielt bli ansett som en "tilbyder". Risikoen for at utvidelsen

rammer områder, funksjoner og aktører hvor det ikke foreligger noe reguleringsbehov er overhengende.

§ 1-5 nr 6 og 7

Det er foreslått en ny definisjon av tilhørende fasilitet. Etter sin ordlyd omfatter definisjonen tilnærmet alle tjenester og funksjoner i virksomheter som driver med elektronisk kommunikasjon eller tilbyr tjenester i elektroniske kommunikasjonsnett. Definisjonen er imidlertid kun benyttet i liten utstrekning i loven for øvrig, og det er ikke klart hvilket reguleringsbehov som ligger til grunn for å inkludere definisjonen. Det fremgår imidlertid av nytt forslag til § 2-3 at myndighetene kan stille krav til "tilhørende fasilitet", se merknad nedenfor.

Det er også uklart hvordan tjenester som "muliggjør og/eller støtter tilbud av tjenester via elektroniske kommunikasjonsnett" skal avgrenses i forhold til tjenester som innebærer "tilrettelegging av kommunikasjon" i ekomnett. Etter RiksTVs oppfatning bidrar definisjonene i for liten grad til klargjøring av begrepene til at det er hensiktsmessig å innta dem som legaldefinisjoner.

Etter RiksTVs syn vil det være mer hensiktsmessig å beholde begrepet "tilhørende fasilitet" som en rettslig standard, som kan tolkes i forhold til den konkrete bestemmelsen hvor den er anvendt og formålet med den aktuelle reguleringen. RiksTV er bekymret for at den mer kasuistiske tilnærmingen som forslaget legger opp til vil lede til utilsiktet utvidelse av reguleringen og dårligere rettslig forutsigbarhet for aktører som driver med elektroniske kommunikasjonstjenester. Definisjonen av "tilhørende tjeneste" synes for øvrig å være omfattet av definisjonen av tilhørende fasilitet, og kan uansett utelates.

Nye bestemmelser om bindingstid - § 2-4

Det foreslås i utkastet et forbud mot bindingstid på mer enn 12 måneder for alle elektroniske kommunikasjonstjenester.

RiksTV er positiv til at det innføres regler om maksimal bindingstid også for andre enn forbrukere. Kabelnett og fibernett, som tilbyr tjenester til sammenslutninger av forbrukere, i stedet for direkte til forbruker, er i dag ikke omfattet av markedsføringslovens regler om maksimal bindingstid. Et forbud i ekomloven vil derfor sikre like rammebetingelser for tv-distributørene i forhold til bruken av bindingstid. RiksTV mener imidlertid at reglene i ekomloven heller ikke bør gå lengre enn markedsføringslovens regler. RiksTV vil her vise til markedsrådets praksis (blant annet den ferske avgjørelsen i NetCom-saken), hvor det fremgår at bindingstid ikke kan vurderes isolert, men må ses i forhold til typen tjeneste det dreier seg om og de øvrige vilkårene i avtalen, herunder adgangen til å si opp avtalen før utløpet av bindingstiden. Det kan derfor ikke legges til grunn at bindingstid på mer enn 12 måneder uten videre er urimelig overfor forbrukeren. Den konkrete terskelen bør derfor legges nærmere opp mot EU-direktivets krav.

RiksTV merker seg for øvrig at det i høringsnotatet er forutsatt at grensen ikke bare gjelder for subsidiering av utstyr, men også for andre typer motytelser, f eks lavere priser (12 for 10), eller utvidede tjenester, noe som også er i samsvar med Markedsrådets avgjørelse i ovennevnte sak mot NetCom.

Bruksbegrensninger - §§ 2-5a og 2-5

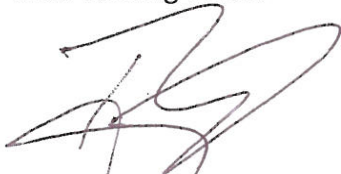
RiksTV har, på linje med andre tv-distributører abonnementsvilkår som inneholder bestemmelser om stenging i tilfelle betalingsmislighold, men også i misbrukstilfeller. Eksempler på misbruk kan være at et privatabonnement brukes til offentlig visning eller at et flerromsabonnement ment for bruk innenfor husstanden brukes av flere husstander. Muligheten til å stenge abonnementet i slike tilfeller er viktig og nødvendig for å beskytte rettighetshavernes interesser og overholde RiksTVs avtaler med innholdsleverandørene. Vilåårene er for øvrig utarbeidet i samråd med Forbrukerombudet.

RiksTV vil her peke på at en generell innskrenking av adgangen til å stenge tjenester på grunn av misbruk vil ramme særlig hardt interessene til rettighetshavere og tilbydere som distribuerer eksklusivt innhold. For typiske kommunikasjonstjenester gjør imidlertid disse interessene seg ikke gjeldende i samme utstrekning. Samtidig vil stengning av et TV-abonnement neppe kunne anses å være kritisk for forbrukeren, i motsetning til stengning av kommunikasjonstjenester som telefon og internett. Reglene vil derfor i praksis utgjøre en uforholdsmessig byrde for aktører som distribuerer innhold mot betaling, som RiksTV.

RiksTV er enig i at det virker helt uhensiktsmessig at myndighetene skal måtte avgjøre enkeltsaker om stengning der hvor det foreligger mislighold i form av betalingsmislihold eller misbruk. Samtidig er det uakseptabelt med en løsning der konstatert misbruk først kan forhindres ved en rettskraftig avgjørelse. Dette vil være ekstremt tid- og ressurrevende og vil utgjøre en stor belastning på både tilbydere og rettssystemet.

RiksTV mener derfor konsekvensene av forslaget må utredes nærmere, og det må gjøres en differensiering i forhold til hvilke tjenester som omfattes av begrensningene i adgangen til stengning.

Med vennlig hilsen

Bernt A. Andersen
Salgs- og Markedsdirektør
RiksTV AS